

Af *Grøndahl* til finansministeren:

„For at modvirke følgerne af den stadige inflation og for at stabilisere obligationskurserne, vil ministeren da være villig til som vedtaget i Israel og under drøftelserne i Sverige at fremme udstedelsen af indeksregulerede obligationer for derved at aktivere og forøge opsparingen hos småsparere, selvpensionister, alderdomsopparere og i livsforsikringer?“

Grøndahl: Det spørgsmål, som jeg har stillet til den højtærede finansminister, berører i høj grad den højtærede boligminister, som har hele realkrediten under sig, idet mit spørgsmål ikke alene vedrører statsobligationer, men også i særlig grad kredit-, hypotek- og reallånene. Men jeg har valgt at rette spørgsmålet til finansministeren, da han jo er den, der har alle trådene i vort lands økonomi i sin hånd. Da mit spørgsmål om opsparingen og lavt- og indeksforrentede obligationer i byggeriet også i sig selv indebærer muligheden for en fremtidig stor nedsættelse af lejen i nybyggeriet, burde mit spørgsmål måske nok for tydelighedens skyld have sluttet med ordene „og derved muligvis en lejenedsættelse i nybyggeriet med 30-40 pct.“

Inflationen er en af vor tids mest ødelæggende faktorer, hvor det drejer sig om opsparing foretaget i obligationer, og ikke underligt, thi inflationen har i de senere tiår flyttet milliarder af kroner fra opsparerne, obligationskøberne, over til dem, der har lånt de opsparede midler. Det gamle ord-sprog, at man kan narre alle opsparere én gang, at man måske også kan narre mange opsparere flere gange, men at man bestemt ikke kan narre alle opsparere altid, har stadig gyldighed. Vil vi herhjemme have et lavt renteniveau til gavn for boligbyggeriet og eksporterhvervet — og det vil den høje regering jo — er der for mig ingen tvivl om, at dette må fremmes gennem en obligationsudstedelse, der er indeksreguleret, værdisikret på en sådan måde, at det tilsikres opspareren, altså obligationsopkøberen, at hans pengeanbringelse i alle tilfælde i hovedsagen bevarer sin købekraft fremover, og ikke som nu, hvor obligationskøberen må se, at hans opsparede midler taber købekraft år for år, mens lånerne af disse

midler lige så regelmæssigt 100 pct. indkasserer tilsvarende fortjenester.

Selvfølgelig mener jeg ikke, at staten på nogen måde skal have nogen som helst udgift eller garantiforpligtelse ved overgang til indeksregulerede obligationer, undtagen selvfølgelig når den selv udsteder sådanne; ellers må det blive en ordning, der hviler i sig selv og udelukkende vedkommer långiveren — obligationskøberen, opspareren — og så den eller dem, der låner de opsparede midler. Hovedformålet hermed må være at få en så lav rente frem, omkring 3 pct. p. a. mod nu 7-8 pct., at de høje lejer i det fremtidige nybyggeri kan nedsættes væsentligt — skønsmæssigt med 30-40 pct.

Formanden: Jeg henstiller, at der er ro i salen under forhandlingerne.

Grøndahl: Denne nedsatte leje må selvfølgelig også blive indeksreguleret som følge af de indeksregulerede lån i ejendommen.

Jeg er selvfølgelig bekendt med den betænkning, som et af den daværende finansminister i 1954 nedsat udvalg angående værdifaste obligationer har afgivet. Rent bortset fra at jeg på flere punkter tillader mig at være uenig med udvalget, var de økonomiske forhold i 1954 så vidt forskellige fra den økonomiske situation, vi nu befinder os i, at det er muligt, ja, sandsynligt, at udvalget ville være kommet til et andet resultat, hvis betænkningen skulle have været afgivet i dag.

Jeg er enig med professor Jørgen Pedersen i hans særudtalelse i betænkningen, hvori han siger — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere —:

„... at en indførelse på markedet af indeksregulerede gældskontrakter gør det muligt for parterne at disponere på et sikrere grundlag, hvilket fra alle synspunkter må anses at være et gode.“

Jeg er også enig med professoren i hans to forudsætninger for denne stillingtagen.

Israel og Sverige, som man vel ikke kan beskyldte for at være sinker på det økonomiske område, har indset faren ved inflation og handler derefter. Israel er gennem en lovgivning gået over til at indeksregulere langvarige pengefordringer — den israelske ambassade har lovet mig materielle, når den